

BESZÁMOLÓ A NAGYKÁROLYI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZMISSZIÓJÁRÓL

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

„Beteg voltam és meglátogattatok ... Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek egygyel az én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtétek meg.” Máté 25, 36 és 40

Jézusnak ezen jól ismert mondata azt a gondolatot hangsúlyozza, hogy amit a másik emberrel, - különösen a kicsikkel, gyengékkel, elesettekkel teszünk- azt magával Jézussal tesszük. Ez méginkább érvényes a betegségben szenvedőkkel való törődésre.

A 2023-as év is nagyon sok betegágy mellé állított a szolgálatom során. Istennek célja volt és van a kényszerű csenddel, sokaknak életében, amikor a betegek házába parancsolta sok száz testvérünket. Sok testileg és lelkileg megtört ember betegágya mellett tanított Isten engem is, hogy a mindenkori ember legnagyobb értéke az egészsége. Mindent meg lehet pénzen venni csak az egészséget nem. A betegség nem válogatott- ugyanúgy nem kímélte az időst, mint a fiataalt, gyermeket vagy éppen újszülöttet, de nem volt tekintettel arra sem, hogy milyen felekezethez tartozik vagy éppen milyen nyelven beszél, hisz vagy nem hisz Istenben.

Nagy kegyelem és nagy áldás, hogy életük kiszolgáltatott helyzetekben a református egyház ott lehetett mellettük a világi akadályok ellenére is. Istennek hála már egy éve a nagykárolyi kórház managere rendkívüli meghatalmazást adott melynek értelmében naponta 14:00-tól bemehetek a kórházba és bármikor ha a beteg vagy családtagja ezt igényli. Református betegeinket igyekeztem minél több olvasnivalóval ellátni, úgy mint: harangszó, Mai Ige, imaheti olvasókönyv, különböző imádságos könyvek, igés bibliajelzők, naptárak, vallásos témájú könyvek, fénymásolt igemagyarázatok és vallásos versek. Pozitívumként említem meg, hogy egyre több kórházi alkalmazottal sikerült megismerkednem, akik a maguk helyén a lehetőségeikhez mértén támogatják ezt a missziót és ők is szívesen fogadták nyomtatványainkat. Istennek legyen hála ezért is.

Nagy öröm számomra a tasnádi Caritas idősotthonban való szolgálat is. Hetente egyszer meglátogatom az otthon lakóit, akikkel együtt énekelünk, ígét olvasok, imádkozunk, születésnapot ünneplünk az ökumené jegyében. Említésre méltó az is, hogy sátoros ünnepek alkalmával néhányszor kiszolgáltattam az Úr vacsorát azok számára, akik élni akartak azzal, kórházban vagy otthon.

Zárszóként szeretném elmondani, hogy hálás vagyok ezért a szolgálatért, a szolgálat lehetőségéért, mert hiszem, hogy amikor felvesszük a betegek gondját Isten szíve szerint cselekszünk, hisz a betegek közötti szolgálat, annak üzenete, hogy nincsenek magukra hagyva, Isten gondot visel róluk és mi is törődünk velük.

Soha ne fogyjon el a betegekért elmondott imádságunk. Hordozzuk őket és gondozóikat fohászainkban. Istené legyen a dicsőség, hogy engedett Őt hirdetni a betegágyak mellett és 2023-ban is bebizonyította, hogy minden báránkjája egyformán fontos és értékes, egészségesen és betegen is egyaránt.

Áldáskéréssel,
Szilágyi Gyöngyi,
érszakácsi lelkipásztor,
helyettes kórházlelkész

Tisztelettel kérem jelentésem elfogadását!

Dátum: 2024 április 6